

ראש חודש: ביום חמישי ושישי

מילי דאבות

ויהר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן

אל מנחתם, במדרש רבה (פי"ח ט"ו) אל תקבלם בתשובה, והוא פלאי. ונראה על

פי מה דאיתא במסכת נדרים (דף לב) אמר

רבי אבהו אמר רבי אלעזר, מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו למצרים מאתים ועשר שנים, מפני שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שנאמר (בראשית י"ד) וירק את גניו וילדי ביתו,

(פי"ה ה'), שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שהולכין למלחמה, כדכתיב וירק את גניו, והיו בני אדם שהק' לתורה, ושימואל אמר מפני שהפריז על מדותיו של הקב"ה שנאמר (בראשית ט"ז) במה אדע כי אירשנה.

אמנם דבר זה שנענש בשביל שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, תלוי אי דרשין את לרבות תלמידי חכמים, ואם כן אסור לעשות אנגריא בהם, ונחשב זה לחטא לאברהם אבינו ונענש בשביל כך שנשתעבדו בניו במצרים, אבל אי לא דרשין את לרבות, הרי ליכא אזהרה על מוראת

תלמידי חכמים, ומותר לעשות בהם אנגריא, ולא חטא אברהם אבינו בעשותו כן. והנה דרשו חז"ל (פסחים כב) את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים, ופירש"י שיהא מורא רבך כמורא שמים. ומעתה קרח שבא לחלוק על משה רבינו לא דרש את לרבות. ולפי זה לשיטת קרח דלא

דרש את לרבות, צריך לומר דלא נענש אברהם אבינו בשביל שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שהרי ליכא אזהרה על מוראת תלמידי חכמים, אלא העונש בא לו על מה שאמר במה אדע. אכן

דבר זה שגלות מצרים היתה לו לעונש לאברהם אבינו על שאלתו במה אדע, היינו ר"ק אם חטא אברהם בשאלתו, והרמב"ן ז"ל (דף ק) כתב להמליץ על אברהם אבינו שלא חטא בשאלתו, כי

ביקש לידע ידיעה אמיתית שירשנה, שמה יעשו הכנענים תשובה ויקיים בהם (ירמיה י"ז) רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולהאביד ושב הגוי ההוא מרעתו וניחמתי על הרעה, והקב"ה כרת עמו ברית שירשנה על כל פנים, עכ"ל. אולם כתב בסמיכת חכמים (קישור מס' משה לס' קידושין) חקירה אי מהני תשובה בשלש עבירות החמורות עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, והדבר תלוי בהא דכתיב (תהלים ז') תשב אנוש עד דא, דכ"א נטריקון דים כיזר אשת איש

(שלי"ה מסכת יומא פרק ט' מנחה), ואי אמרין עד ולא עד בכלל, לא מהני תשובה על אלו השלשה עבירות, ואי אמרין עד ועד בכלל, מהני תשובה אף על אלו השלש עבירות, עכ"ל. ומעתה

לשיטת קרח דלא דריש את ועם כל זה נענש אברהם אבינו, צריך לומר שנענש מפני שאמר במה אדע, ולא מהני תשובה על שלש עבירות החמורות, ולא היה מועיל תשובה להכנענים שחטאו

בשלש עבירות החמורות, כדכתיב (דברים י"ב) השמר לך פן נקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני, עוד כתיב

(ויקרא י"ז) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניהם, הרי שהם חטאו בהני עבירות החמורות ומשום הכי גרש ה' אותם מפני בני ישראל. ובהו יתבאר הכתוב

ויהר למשה מאד, על מה שבאו קרח ועדתו לחלוק עליו, וכיון שכן הרי מוכח דלא דרשו את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים שיהא מורא רבך כמורא שמים, ולכן אמר אל תפן אל

מנחתם, אל תקבלם בתשובה בשלש עבירות החמורות, דכיון דלא דרשו את, מוכח דנענש אברהם על שאמר במה אדע שמה יעשו הכנענים תשובה, דלא מהני תשובה על שלש עבירות

החמורות. (כ"ק מין רבינו של"ט"א)

אלימלך ז"ע ויגל את אשר בלבו לאשתו ונסע בסוד לר"א, כי באותו זמן שררה בקראקא התנגדות גדולה לדרך החסידות

וגם חותנו ה' מתנגד גדול מאוד, ויהי כאשר בא לליזענסק ויעמוד אחורי הדלת ור"א נתן לו שלום ושאלו מי אתה, ולמה

בא, השיב אני קלונימוס מקראקא ובאתי ללמוד אצל הרבי, ענה לו ר"א איני לומד עם תלמידים, ויעמוד שם כמו שעה

וישאלהו שנית כבדאשונה ויענהו כבדאשונה כן ה' כמה פעמים, עד שאמר לו אם רוצה להיות משרת אצלי, וכך

זכה לצאת מים על ידיו הק' ונתגבד בו מאוד, וגם רבו הק' החשיבו לתלמידו הנאמן ולו גלה היכן ה' מקום קבורתו כידוע

העובדא שפ"א באמצע הלילה אמר לו רבו שיבאו עמו לבית החיים ויקח עמו מקל, וכל מה שיראה יעשה במקל סימן על

הארץ במקום ההוא וראה המו"ש שנתגלה עמודא דנורא, ומסביב עמודא דנורא ניתו ניצוצות אש, ועשה סימנים על

הארץ במקום ההוא עם המקל, ואח"כ אמר הר"א שהעמודא דנורא ה' הבעש"ט ז"ע, ובהמקום שנתגלה העמודא דנורא

יהי הקבר שלו, ובהמקום שבו ניתו הניצוצות אש יהי האהל מסביב. פ"א ה' על ציונו של רבו הנוע"א וצוה לבניו שיעמדו

מן הצד והשכיב עצמו על הציון בפישוט ידים ורגלים זמן רב מאוד, ובניו נבהלו וניגשו אליו והתחילו להקיצו, ובקושי הקיצו

אותו, ואמר אח"כ מה רציתם ממנו אם הייתם מניחים אותי לישכב עוד כמה דקות, אז כבר הלכתי עם רבי ישר לגן עדן.

☆☆☆

בספר דברים ערבים מביא שכשהמאור ושמש היה עוד בימי ילדותו בעיר קראקא ביקר פעם בעיר הרה"ק הקדושת לוי ז"ע,

והמאור ושמש בהיותו ילד קטן התחבא עצמו תחת טליתו של הקדושת לוי, כדי לראות מעשיו בקדוש של הקדושת לוי, ומאז

נתגדל יותר ויותר בקדושה וטהרה, וברבות הימים התפאר עצמו הנועם אלימלך על הרה"ק המאור ושמש כי תלמידו הוא, והביט

הרה"ק בעל קדושת לוי, בפניו והכיר, ואמר לו, זה משלי הוא, כי בעת אשר כבר היה רק חמש שנים והתחבא תחת טליתו אשר

הופיע עליו אור קדוש עד כי גדל עד למאד, כמ"כ נסע להרה"ק המגיד מזלזלזשוב ע"פ ציוויו של רבו ר"א, וכן נסע להרה"ק רבי ר' זו"א ז"ע, ולהרה"ק מאפסא ז"ע, וגם ה' מבקר בהיכלו של

הרה"ק מהר"מ מרימנוב ומ"מ הרה"ק ר"ר הערש מרימנוב ז"ע, כן נסע להרה"ק ר"ר מראפשיין חבירו בבית מדרשו של הרה"ק החוזה מלובלין, ואחבת דודים שדרה בינו ובין הרה"ק האור לשמים מאפסא ז"ע.

☆☆☆

בשנת תק"פ חלה ונפל למשכב, הרופאים יעצו לו לנסוע לקראקא ולדרוש ברופאים ושה הלך ונחלש. פעם באותו הימים

נכנס אליו בנו הרה"ק רבי יוסף ברוך הנקרא דער גוטער יוד, ומצא אותו שוכב על הארץ בפישוט ידים ורגלים ובוכה מאין

הפוגות ואמר, רבשו"ע חוס וחמול על נפשי העניה שלא אמות ח"ו בלא תשובה שלימה לפניך, וככה נתמשך חולשתו עד אשר

נאסף לעמיו בן ע"ב שנים ביום ג' א' תמוז תקפ"ג בעיר קראקא ושם מנו"כ, אבל לא נבנה אוהל מסביבות קברו מטעם התנגדות

לחסידות ששרר אז בעיר קראקא בכל תוקפו.

זכותו יגן עליו ועל כל ישראל אמן

על הצדיקים

הרה"ק רבי קלונימוס קלמן הלוי ז"ע

בעל מאור ושמש - א' תמוז תקפ"ג

שהקפידו עד למאד בכל הדורות להתפלל בביהמ"ד הג"ל רק בנוסח אשכנז, ובבלי התקדש חג הפסח לא אמרו הלל, ולכן המתין המאור ושמש בבלי הסדר עד שיצאו כל הקהל מביהמ"ד והתחיל לומר בהתעוררות גדולה את ההלל ושם נשארו עוד כמה אברכים אשר גם אמרו הלל, ובבליה ה' החליטו לעשות מנין ביחד לומר הלל, ובחזו"מ ישבו הב"ד דעיר קראקא וקראו לפניהם את המאור ושמש ואמרו לו הא"י מלאו לבו למאור הלל בביהכנ"ס של הרמ"א, אשר הוא כותב בשו"ע (סימן פ"ד) "ואנו אין נוהגין כן" ענה המאור ושמש ואמר רבותי בכל ד' חלקי השו"ע לא מצינו לשון כזה ברמ"א, לכן אני אומר הפשט הוא כן, שהרמ"א אומר לשון זה כמתמרמר "ואנו אין נוהגין כן" היינו למה אין אנו נוהגין כן, והוטב הדבר בעיני הב"ד ולא קנסוהו.

☆☆☆

ביום מן הימים עברה השמועה מפה לאוזן שהרה"ק הנועם אלימלך עובר דרך קראקא אף לא רבו הדורשים בשלומי כי העיר קראקא היה מלאה מתנגדים, אך האברך הצעיר שדר אז בקראקא הלך לראות את פניו הק' ז"ע, ותיכף כשראה את עבודתו נתדבקה נפשו ואור חדש של קדושה נכנסה בלבו, ומני אז החליט יהיה מה שיהיה אני צריך להתדבק באותו צדיק וקדוש, ולא ארכה זמן רב בראותו שאין לו תכלית לישב בקראקא ותחל רוח ד' לפעמו בקרבו לנסוע להרה"ק ר'

הספר הקדוש מאור ושמש נדפס לראשונה בי' טבת שנת תר"ב, בהקדמת מסצין שהדברים נכתבו בערב ימים, שנים מספר לפני פטירתו, עד חומש דברים נכתבו על ידו, ואילו מכאן ואילך ע"י תלמידיו, וידוע שדברים אלו הם מועטא דמועטא ממה שאמר.

בספר בית שלמה מסופר כי בתחילה היה דרכו בקדוש לומר תורה בין כל מאכל ומאכל עד שנטענו המאכלים, עד שגילו לו מן השמים שמקפידים עליו בזה יען כי מניח מאכלי שב"כ להצטנן, ומאז היה זהו לומר התורה רק בסוף הסעודה.

עוד מובא שם שלפני פטירתו ביקש לקבץ כל החידושים לכרך אחד, שם הספר קבע הרה"ק בעל אר"י דבי עילאי ז"ע חתנו של מרן בעל הישמח משה ז"ע כדבריו "כשמו כן תהלתו המאיר לארץ ולדרים עליה אור שבעת הימים, והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע וכשמש וירח", ויש בכך רמז לשם המכתב כי מאור ושמש בגימטריא קלונימוס קלמן בן הארן הלוי בצירוף י"ב אותיות של שמו.

הרה"ק רבי קלונימוס קלמן נולד בשנת תקי"א בעיר ניישטאט שבפולין לאביו רבי אהרן הלוי עפשטיין ואח"כ עבר לגור בעיר קראקא, נצר מגזע בעל החינוך ורבינו דוחיה הלוי בעל המאור. ומסופר בספר אור יקרת שברבות הימים בעת אשר השיא המאור ושמש את אחד מבניו ולא היה לו הוצאות החתונה בא אצל רבו החוזה מלובלין ז"ע על שאין בידו ההוצאות, ענה לו רבו הק' החוזה ז"ע ואמר לו נשמתך הוא נשמת רבי אליעזר בן חרסום שאמרו עליו שהינה לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדו אלף ספינות בים, וכי אתה צריך לדאוג עבור צרכי הנישואין ובאותו שעה נושע ברווחה.

☆☆☆

וסיפר הרה"ק בעל דרכי תשובה זצ"ל ששמע מהרה"ק ר' אהרן קראקאווער זצ"ל בנו של בעל מאור ושמש, שזקנו דהיינו אביו של בעל המאור ושמש ה' מלאכתו מלאכת אופה בעיר קראקא ובנו בעל המאור"ש כשהי' ילד כבר שית ושבעה ה' מסייעו במכירת הבייצע"ל והי' חריף מאוד במלאכתו, פ"א בימי החורף כשגמר מכירת הבייצע"ל והיה לו קר מאוד מהקיריות ששררה בחוץ נכנס לביהמ"ד לחם עצמו, וכראותו את התלמידי חכמים שביביהמ"ד מפלפלים זה בזה בהלכה בחריפות ובקיאות הטה אזנו לשמוע ולא זז עיניו מהם והתענג מאד מהמראה עד כמה שעות בלילה, ולמחרת גמר מהר את עבודתו והלך עוד פעם לביהמ"ד להתענג עצמו, כך ה' כמה ימים, והי' שם אחד מהמפלפלים שביביהמ"ד שהי' עשיר מאוד ות"ח גדול ויפלא מאד בראותו נער קטן אינו נראה כל יום כמה שעות לבוא לביהמ"ד ולשמוע קול התורה ויפנה אליו ושאלו בני אתה יודע איזה דבר מהפילפול דיברו היום, וענה לו הנער שיועד ואמר לו כל הפילפול מהחל עד כלה ויפלא מאד העשיר ושאלו מי הוא ובאיזה חדר לומד ויען הנער ויאמר הנני בנו של האופה ואיני לומד בחדר כי לאביו אין לאל דיו להחזיק אותי אצל מלמד, והי' כראות העשיר דבר פלא זה כי נער קטן ואפי' חומש אינו יודע יוכל לחזור על פילפול מכמה שעות הבין שאם יחזיקו אותו אצל מלמדים לאילנא רברבא יתעביד, וילך אצל אביו ויאמר לו הנה יש לי בת קטנה בת ששה שנים ואם תתן את בןך לחתן לבתי אז אלכיש אותו ואחזיק אותו, ולעת החתונה אתן לו נדן גדול עשרת אלפים זהובים, והסכים אביו, ויעשו התנאים, והגביר קיים את דברו והלביש אותו והולכיהו אצל מלמד, ובהיותו כבן עשר שנים נעשה לת"ח גדול ויקנא בו עשירי אחר ורצה לקחתו לחתן לבתו והלך אצל אביו ואמר לו שאם יתן לו בנו לחתן לבתו מוכן להחזיר כל ההוצאות של המחיתון שהי' לו עד כה, וגם אני אתן עשרת אלפים זהובים לנדן ואוסיף גם לך עשרת אלפים זהובים, הלך אצל המחיתון ואמר לו דברו של אותו עשיר, אמר לו הן אמרת ידעתי שימוכר אתה לכסף אז אתן גם אני לך כסוכ הנה"ל, וכדי שלא יבוא למחר עשיר אחר ויאמר הנני מוסיף עוד, ע"כ בעוד כמה שבועות ובכן נעשה בר מצוה אז נעשה החתונה בשטט"מ, וכן הוה ביום שנעשה י"ג שנה התקיים החתונה עם בתו של אותו עשיר.

העשיר ההוא היה גם דר בעיר קראקא והמאור ושמש התפלל אז ביחד עם חותנו בביהכנ"ס של הרמ"א ז"ע, וידוע

מורא מקדש

מכתב קודש

לאנ"ש דפאריטש וסביבותיה

היות שהגעיני מכתב בבקשתך ע"י הנוכחי מוה"ר ז"ל כ"ץ שד"ר לבוא למחוסם על איזה שבועות בחורף הבא.

הגם שקשה עלי הדבר מאוד לפי העת והזמן שאיני בתכלית הבריא כידוע לכל, אעפ"כ אראה למלואת בקשתך, אך בתנאי שאוציא מכח אל הפועל נדון אשר נפשי מרה לי מאוד ע"ד השיחה בטילה אשר בכל עיר ומנין בעת התפילה, וכמה אזהרות קבלו גם בחיי אממ"ר ז"ל ולא הועיל להיות מתקיים בקשתו ואזהרתו.

לכן להודיע משמי לכל עיר ומנין הסמוכים והרחוקים שיעשו הסכם חזק בחד"א שלא ידברו בעת התפילה משעה שיעמוד הש"ץ לפני התיבה ויעשו איש משגיו נאמן רוח שלא ישא פנים לשום איש, גם יעשה בזיון לכל העובר על החד"א, בשמי ובכוחי יעשה, ועלי ליתן כח ועז עד מקום שיד מגעת, אך יהיו נא עושים באמונה ויתקיים הדבר וממש יחיו אותי וישיבו את נפשי ממש.

כי מי לא ידע מקטרגים הקשים שעלינו ואין איש שם על כל בשל מי הרעה הזאת, ולדעתי מוסיף הדבר הרע הזה חרון אף ח"ו, כי לא ניתן לכתוב גודל עגמת נפש שאני סובל מזה בראותי הפרץ שפרצו העם איש איש ולשונם תהלך בארץ דברי היתול ודברים של מה בכך ובעסקי העולם ודוקא בשעה שהש"ץ מתפלל הולכים הנערים והזקנים ג"כ אורות וקצרות ויחידיו יתלחשו בפר"ע הישמע ה' לתפילת שארית הנמצא...

חוסו נא על נפשכם אהוביי אחיי ורעיי אל תרעו רעה גדולה כזאת, בושו והכלמו ממעשיכם הרעים נגד ה' שישמע לכם בכל עת מצוא... ואני נא נפשי הצלתי שלא יחשב עלי עון...

דברי המודיע נאמנה ומצפה לתשובת כל עיר ועיר ומנין ומנין על שקיימו וקבלו עליהם את בקשתי ומשאלותי, ואמלא גם אנכי בקשתם ומכלל וכו'.

דברי המעתיב (-)

(אגרות קודש, מהרה"ק רבי דובנער מליובאוויטש זי"ע)

המשפחה אנגלגארד, השוה לשם משפחתו, מיד עם שובו לפעטערבורג הגיש בקשה לקיסר ניקולייא הראשון בטענה כי חרפה היא לו, ששם משפחתו, שם צאצאיו אותו בוגד ויהי זה לשם משפחתו. בקשתו נתקבלה וצו מטעם המלכות מיוחד אשר יצא בנידון, חייב את המשפחה היהודית לשנות את שמה ל"אנגלסון".

המשך יבוא אי"ה

הנהר, בפאתי הכפר אוכלוד, והחלו לעסוק שם בברית עציס, שמעות חשאיות אשר נפוצו מפה לאוזן, סיפרו כי העציס מיועדים לבניית הגשר, אשר על גביו אמור צבא צרפת לחצות את הנהר.

ובעוד כל הפעולות הללו נעשות בריש גלי ולעין השמש, הרי שבחשאי ובאין רואים, שקד נאפוליון להעביר את כל צבאו אל עבר הכפר סטודיאנקא, הנמצא בדיוק בקצה השני של בוריסוב, בפאת צפון. שם ריכוז את שרידי צבאו למחנה מאורגן, אשר המתין לשעת הכושר כדי לחצות את הברזינה.

תחבולתו של נאפוליון פעלה להפליא, כאשר כל התכסיסים הללו יחדיו הצליחו להוליך שולל את הגענעראל הגדול של מדינת רוסיה ולשכנעו, עד ללא שמץ של פקפק, כי אכן זה הדבר אשר עומד להתרחש, הוא מיהר לארגן את מחנות של מדינת רוסיה אשר תחת פיקודו, והעתיקן כולם דרומה, מנגד לכפר אוכלוד, כשהוא ממתיין בקוצר רוח לבואו של נאפוליון ולנפילתו היישר אל תוך ידו.

נאפוליון נמלט מרוסיה

ברגע בו נעלם אחרון מחיילי רוסיה מן הצד הצפוני והלכו דרומה, נתן נאפוליון את האות לצבאו, החונה מצפון לבוריסוב, וגשר אדיר מעצים הוקם במהירות בתוך מימי הברזינה, ועל גביו חצה מחנות חיילי צרפת את הנהר, בדרכו אל מחוץ לרוסיה.

נאפוליון ניצל, אולם, המפלה הגדול אשר ספג, קשה היתה עד לאין ערוך. מכל הצבא הגדול אשר בראשו יצא לכבוש את רוסיה, לא נותרו עתה כי אם מתי מעט, שרידים בודדים, אודים מוצלים מאש. מתוך שבע מאות אלף החיילים, עימם נכנס לרוסיה בתחילה, חזר עתה נאפוליון לפולין עם... עשרת אלפים חייל בלבד...

ימים מספר לאחר שהמחנה של חיילי צרפת יצא מן הסכנה ונעלם מן הסביבה, עדיין ממתנות היו המחנות של חיילי רוסיה, תחת פיקודו של הגענעראל צייציאגוב, מול אוכלוד, להופעתו של נאפוליון.

לאחר שנודע אליו מפלתו הנורא והפח אשר טמן לו נאפוליון אשר הפך למשל ולשנינה לדורות, בקנה מידה עולמי, שפך צייציאגוב את חמתו ואת חרפתו הגדולות על ראשם של שלושת היהודים מבוריסוב, אשר חרפו את נפשם למענו, וענש אותם חמורות בתור 'בוגדים'.

כשבע עשרה שנה לאחר מכן, בשנת תק"צ, ביקר בבוריסוב גענעראל של מדינת רוסיה מפעטערבורג, עיר הבירה, ושמו אנגלגארד. באקראי נודע לו כי בבוריסוב קיימים צאצאיו של אחד מאותם שלושה יהודים, הנושאים אף הם את שם

הפתוחה והרחבה של מלכות רוסיה המפורסמת בעולם, הינו ערבות מספקת לכך..."

העצה החכומה של נאפוליון

אולם נאפוליון לא אמר נושא. לאחר מאבק עז, אשר בו גברו חיילי צרפת וחיילי רוסיה אלו על אלו חלופות, נותרה העיר בוריסוב עצמה, בידי צבא צרפת, לכאורה לא היה בכך כדי להושיע לנאפוליון מאומה, שכן החזקה על צדו השני של נהר ברזינה נותרה בידי הגענעראל צייציאגוב, ומונעה את מעבר חיילי צרפת, ואולם נאפוליון ניצל את השליטה של חיילי צרפת בבוריסוב, במידה מחוכמת עד להפליא:

על פי הוראתו, הזמין אליו מפקד הכוחות של חיילי צרפת בבוריסוב, המרשל אודינו, מספר עסקנים בולטים מקרב יהודי העיר, אשר נודעו בדרך כלל בנאמנותם להצאר של מדינת רוסיה ולצבאו, והחל לחקור אותם על מוצאיהם ומבואיהם של הכפר אוכלוד, אשר בדרומה של בוריסוב, ועל מנבנה של הגשר של נהר הברזינה, החולף באותו מקום, הוא ביקש לדעת פרטים מדויקים על עומק מי הנהר באותו הסביבה, על דרכי הגישה אל הנהר, הנוחות הן הגרועות, היש בהן גבעות אם אין, וכל מיני חקירות ודרישות כיצוא באלו. הוא אף ביקש מאת העסקנים היהודיים, לספק לצבאו מורי דרך מלומדים, המכירים היטב בנכבי אותו הסביבה, והבטיח לשלם על כך ביד רחבה, בסיומם של אותם החקירות הודיע המרשל אודינו לבני שיחו, כי העברת השיחה הסודית שביניהם לצד מדינת רוסיה, עלולה לעלות להם בחייהם, שכן מדובר בסוד צבאי כמוס ביותר.

תקוותו של נאפוליון התגשמה במהרה, ותוך זמן קצר ביותר, נמצאו שלושה יהודים הנאמנים ביותר למדינת רוסיה, אשר שמו נפשם בכפם, התחמקו מעבר לגדרות צבא צרפת ועברו אל צדו השני של הברזינה, כדי לגלות להגענעראל של חיילי רוסיה, את הסוד הצבאי הכמוס של חיילי צרפת. השלושה: משה אנגלגארד, לייב ביניסון וברוך הנומנער, הצליחו לחצות את הברזינה בספינה קטנה, ועם הגיעם לידי כוחות צבא רוסיה, ביקשו להביאם לפני צייציאגוב, אשר שש על היסוד' כמוצא שלל רב.

בו בזמן, נאספו כל הנחשלים שבמחנה חיילי צרפת, פצועים ובעלי מומים אשר לא יכלו כבר לעשות מאומה, הם אורגנו בקבוצות גדולות, וכשהם מוקפים במעגל של חיילים אמיתיים, יצעדו אל עבר הכפר אוכלוד. הדבר נודע לשאר את הרושם, כי צבא צרפת צועד בהמוניו אל עבר פאתו הדרומית של הברזינה. בנוסף לכך, שגורו כמה עשרות חיילי צרפת אל היער הצומח על כתף

בינו שנות
דור ודור
מו

מלחמת קודש בין צדיקי הדורות
סביב מלחמותיו של הקיסר נאפוליון

קיצור מפרקים הקודמים

כאמור התחיל נאפוליון במלחמה שנית נגד צבא רוסיה, אשר לא הכניעו עצמם לגמרי תחת יד נאפוליון, בתחילה חשש נאפוליון להכנס אל תוככי רוסיה רק בחדשי האביב, אך מדינת רוסיה טמנו להם רשת להכניסם אל תוככי ארץ רוסיה בחדשי החורף עם הקור העז אשר חיילי רוסיה לא היו רגילים לזה אשר ע"י היתה המפלה נאפוליון.

בראות נאפוליון את מפלתו החליט לעבור אל העיר בוריסוב כדי לחזור לפולין.

טבעת חנק לנאפוליון

בעוד נאפוליון וצבאו נסוגים אל עבר העיר בוריסוב, במטרה לחצות את נהר ברזינה כדי לשוב לפולין, כבש צייציאגוב הגענעראל הנודע של מדינת רוסיה, בראשות צבא גדול, את עברו של נהר הברזינה מידי המחנה של חיילי צרפת שהחזיק בו, ובכך חסם בפני נאפוליון את אפשרות האחרונה להמלט. מעתה, מוקפים היו נאפוליון וצבאו בטבעת חנק, אשר סגרה עליהם משלוש צדדים, בעוד שני מחנות גדולים של צבא רוסיה רודפים אחריהם מאחור, מימין ומשמאל, נסגרה במניהם הדרך אל נהר ברזינה מלפנים, והם נותרו נבוכים בארץ, באין מנוס ומפלט.

דעתו של הגענעראל צייציאגוב, נעשתה זוחחה עליו, כאשר בטוח היה כי נאפוליון אינו מסוגל להימלט עוד מפניו, וכי עוד מעט קט יחשוף יתרה שבו בידו. בבטחון זה כי רב, עמד ופירסם את הפקודה הבאה, אשר זכתה לפירסום עולמי רב, ועוד רבות בשנים לאחר מכן שימשה ללעל ולשנייה, וזה היה דבר הפקודה:

"מחנה צבאו של נאפוליון נמלט, ובתוכו האיש אשר גרם לפורענותה של איירופה כולה, אנו חוסמים בפניו את הדרך... לפיכך, הריני דורש, שסימניו של אותו האיש יהיו ידועים ומזכרים לכל: הוא קטן קומה, בעל ברש, צווארו קצר ועב, ראשו גדול ושערו שחור. ליתר בטחון כדי למנוע ממנו כל אפשרות של הימלטות, הנני מצווה לחפש ולהביא אלי את כל קטני הקומה (...!) למותר לדבר על השכר הגדול אשר יותן לאיש אשר יצליח ללכודו. ידו

מוסדות יטב לב דרב"י מסאטמאר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברוך הוא מפי עלינו
בסימן טוב ובמזל טוב, ברכות לרוב, מו' הדובס, קדם ידידנו איש חי ורב פעלים, משליך עצמו מנגד לטובת מוסדותינו וקהילתנו בלי גבולים, לכל קדישנו נפשו משורה, לכל אשר אליו פונה עונה בשפה ברורה, ע"כ נבוא לפניו בשירה וזמרה.

היה הרה"ח
מוה"ר ישראל מרדכי
פעלבערבוים שליט"א
חבר העדה למוסדותינו

לרגל הולדת נכדו טוב
לשמים פרושות כפיו, מו' נתן משאלותינו, שישמע ששון ושמחה באהלו, נחת שמחה בגבולו, אמן.

ה"ד החותמים בברכת וברכת ביהוקר והעריכה
העדה המוסדות

כולל למעיונים ויואל משה ד'סאטמאר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ישראל ענישה חלל
יעלה ברכותינו, על ראש ידידנו, מרגותא טובתא, מלא מידע וחכמתא, נתן עיניו ולבו כל היום לטובותינו, להרבות גבולי הקדושה בתוכינו, משליך עצמו מנגד מידי חושש בחודשו, לארגן הסכומים הכבירים לטובת כוללנו, למען לא יחסר תפוז מתוכינו, הוא הבירא, אשר מיום הווסד כוללנו, מוסר עצמו למענה חשיכה כאורה, כש"ת

מוה"ר ישראל מרדכי
פעלבערבוים שליט"א
מונהל כוללנו

לרגל עת משוש לבו בהולדת נכדו למו"ט
יחי"ו שירונה מע"כ רוב תענוג נחת הקדושה מכל יו"ח.

כ"ד המברכים בשמחה רבה
נתחל הכולל - חכמי ורבי הכולל - תלמידי הכולל

התאחדות אברכים "יואל משה"
דחסידי סאטמאר
נתיב יו"ט כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פנייה ירושלים חובבא

שיר וקול תודה
בקול ששון וקול שמחה, נשגב כוס של ברכה. אל האברך החשוב והנעלה, פאר המעלה, נודע לשם ולתפארה, מדותיו היקרים לראשו עטרה, שמו מהולל בפי ישרים, לב טוב להטיב לאחרים, עומד תמיד הכן בעושה ומעשה לימינו, ובפרט בערבות הסעדנות מצוה בכל עת ועונה. כש"ת

הר"ר גבריאל חיים צבי
פעל בערבוים הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

יחי"ו שיחה נעלה ע"ד המסורה, לחופה למעשי"ט ולתורה, מתוך נחת שמחה ואורה, עדי נזכר לשמוע הבשרות, בביאת גואלינו במהרה, אמן.

כ"ד המברכים בלונ"ח
התנהלה

החברת
יסודי התורה
התאחדות אברכים "יואל משה"
נתיב יו"ט כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פנייה ירושלים חובבא

ברכת מזל טוב
שלוחה בזה ברכותינו לידידנו העצלה
סו"ה ישראל מרדכי פעלבערבוים הי"ו
לרגל הולדת נכדו למו"ט
יחי"ו שירונה רוב תענוג נחת הקדושה מכל יו"ח

סו"ה גבריאל חיים צבי פעלבערבוים הי"ו
לרגל הולדת בתו למו"ט
יחי"ו שירונה רוב תענוג נחת הקדושה מכל יו"ח

סו"ה ישראל מרדכי פעלבערבוים הי"ו
לרגל הולדת נכדו למו"ט
יחי"ו שירונה רוב תענוג נחת הקדושה מכל יו"ח

